

ΜΕ ΤΟ ΘΑΡΡΟΣ ΤΗΣ ΓΝΩΜΗΣ

Η Θράκη σήμερα

» Από διεκδικητές του αυτονόητου, μαχητές που γράψαμε ιστορία και τούμπαλιν

«Ο κάθε λαός είναι άξιος της μοίρας του», ισχύει διαχρονικά ως μια γενική αποδοχή για όλους τους λαούς, ένδοξους, κατατρεγμένους, αφανισμένους, μηδενός πάντως εξαιρουμένου της ιστορίας της ανθρωπότητας.

Αλήθεια, ισχύει αυτό σήμερα, ειδικά για τη Θράκη και ειδικότερα για τη Ροδόπη και ακόμη ειδικότερα για την Κομοτηνή;

Αρμόδιοι και ειδικοί για να απαντήσουν στο ερώτημα είναι οι ιστορικοί, αλλά τον πρώτο για τον εαυτό μας λόγο έχουμε οι ίδιοι οι Θράκες.

Οι Θράκες που από διεκδικητές του αυτονόητου, γίναμε μαχητές που γράψαμε ιστορία...που από τα αμπάρια των αζήπτων, καταλάβαμε υπουργεία...που από την κατάρα της παραπολιτικής, διδάξαμε δημοκρατία.

Δεκαετίες απουσίας από την κεντρική κυβέρνηση, καταφέραμε να σπάσουμε τα δεσμά της παραπολιτικής και από το σκοτάδι της γωνιάς να βγούμε στο φως της πύλης της κεντρικής εξουσίας. Όλα αυτά τα καταφέραμε ενωμένοι, ξεπερνώντας τους εαυτούς μας και έχοντας κοινό στόχο να αναπαράγουμε από τα κύτταρά μας τις δυνάμεις εκείνες που έχουν την τόλμη να βαδίσουν μπροστά και με το κεφάλι ψηλά, αυτόφωτοι μέσα στο γενικό σκοτάδι, όταν οι υπόλοιποι γύρω μας αρκούδιζαν φοβισμένοι.

Με τη γνήσια ελληνική υπερηφάνεια μας το καταφέραμε. Τι κερδίσαμε, όμως και τι χάσαμε;

Κερδίσαμε να μας μιμούνται ως προς τη μαχητικότητα μας. Κερδίσαμε την πρώτη θέση ως κεντρικό σύνθημα στις εθνικές εκλογές. «Διεκδικούμε το αυτονόητο» είναι η φράση που ακούμε συχνά, σχεδόν καθημερινά, από την κυβέρνηση και τον πρωθυπουργό και τη θυμόμαστε όλοι από τον προεκλογικό του αγώνα. Κερδίσαμε η Θράκη να εκπροσωπείται από κάθε γωνιά της σε κεντρικούς φορείς και υπουργεία. Κερδίσαμε, να ενισχυθεί και να αναδειχθεί παγκοσμίως η ιδέα του ελλητισμού, διατηρώντας ως Ακρίτες γνήσια στοιχεία του πολιτισμού μας, που χάνονται στο χάος της πρωτεύουσας και των μεγάλων αστικών πόλεων. Κερδίσαμε η Θράκη να ξεχωρίζει με το καθαρό της πρόσωπο, ανάμεσα σε μάσκες που κρύβουν τη σύνθλιψη των ελλητισμού μας.

Τι χάσαμε, όμως; Μήπως αυτά που χάσαμε είναι περισσότερα από αυτά που κερδίσαμε; Μήπως με το πέρασμα του χρόνου, αυτά που φαινομενικά κερδίζουμε καθημερινά, δεν είναι παρά τόκοι για το κεφάλαιο που δημιουργήσαμε ή τοκοχρεωλύσια και όχι επιπλέον κεφάλαιο για το μέλλον μας;

Η σκέψη αυτή πρέπει να προβληματίσει όσους ιθύνοντες «φωτίστηκαν» με την ιδέα να ανακατευθύνουν την πορεία του τρένου της ανάπτυξης για τη Θράκη και που, αφού πρώτα ξέχασαν, εκ των υστέρων αργά θυμήθηκαν το ρόλο και τη δυναμική των Θρακών, που πάλι μας καταδίκασαν να διεκδικούμε το αυτονόητο.

Ή μήπως, για τους εκ φύσεως αισιόδοξους, ανοίγουν έναν καινούργιο κύκλο στην σύγχρονη ιστορία της Θράκης, δείχνοντάς μας το δρόμο για διεκδίκηση και...Πρωθυπουργία;

Ως γνωστόν, «η φύση πάντα εκδικείται» και στη Θράκη έχουμε αποδεδειγμένα «πλούσιο φυσικό κάλλος»!

Μαρία Κωνσταντινίδου
Οικονομολόγος

ΣΕ ΕΠΙΠΕΔΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΜ-Θ

Πρώτευσαν Κομοτηναίοι μαθητές στον αγώνα επιχειρηματολογίας - αντιλογίας 2011

» Σημαντική διάκριση για την ομάδα του 2ου γενικού λυκείου Κομοτηνής, που συνεχίζει στην ημιτελική φάση

Την πρώτη θέση στην προκριματική φάση του αγώνα Επιχειρηματολογίας - Αντιλογίας 2011 ανάμεσα στα σχολεία της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας - Θράκης έλαβαν Κομοτηναίοι μαθητές. Πρόκειται για τους μαθητές του 2ου γενικού λυκείου Κομοτηνής Βίκυ Τσακίρη Γ', Τάνια Θεοχαρίδου Γ', Γιώργο Ντοσίδη Β', Μαριαλένα Κουτσιάκη Γ' και Χριστίνα Καμαράκη Γ', οι οποίοι κατάφεραν να διακριθούν χάρη και στην καλή προετοιμασία τους με τους υπεύθυνους φιλολόγους Γιώργο Χαραλαμπίδη και Σταματούλα Κουτσογιάννη.

Η νίκη τους στην προκριματική φάση τους δίνει τη δυνατότητα να συνεχίσουν στην ημιτελική και τελική φάση, που πρόκειται να διεξαχθούν στην Αθήνα στις 13-3-2011. Οι αγώνες επιχειρηματολογίας αποσκοπούν στην καλλιέργεια της ελεύθερης κριτικής σκέψης των μαθητών, στην πειθαρχημένη συνεργασία με τους συμπαίκτες τους και στη σεβασμό και κατανόηση κριτική των θέσεων της αντίπαλης ομάδας. Το διοικητικό συμβούλιο του Συλλόγου Φιλολόγων Ροδόπης συνεχάρη τους μαθητές του 2ου Γ.Ε.Λ. Κομοτηνής.

ΠΑΡΑΤΑΘΗΚΕ Η ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

Υπάρχει ακόμα χρόνος για συμμετοχή στο Κρατικό Πιστοποιητικό Γλωσσομάθειας

» Μέχρι την προσεχή Παρασκευή η υποβολή των αιτήσεων

Η προθεσμία υποβολής αιτήσεων των υποψηφίων για τη συμμετοχή τους στις εξετάσεις του Κρατικού Πιστοποιητικού Γλωσσομάθειας, περιόδου Μαΐου 2011, παρατείνεται μέχρι και την Παρασκευή 25 Φεβρουαρίου 2011. Αυτό έγινε γνωστό με χθεσινή ανακοίνωση της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Ν. Ροδόπης.

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΟΥ ΣΚΑΪ

Από την προβολή του πρώτου επεισοδίου της σειράς ντοκιμαντέρ «1821» του Σκάι η σειρά έγινε στόχος κριτικής και αντικείμενο συνωμοσιολογικών αναλύσεων. Υπάρχουν πολλά ζητήματα που ανακύπτουν όταν η αφήγηση ενός ιστορικού γεγονότος χρησιμοποιείται ως αφορμή για μια ερμηνεία ολόκληρης της Ελληνικής ιστορίας. Και μάλλον εδώ πρέπει να αναζητηθεί το βασικό μειονέκτημα του «1821». Προσπαθεί να κάνει πολλά πράγματα μαζί, με αποτέλεσμα η περιληπτική αναφορά που γίνεται αναγκαστικά να οδηγεί σε μια πρόσμιξη γεγονότων και ερμηνειών. Αυτό γίνεται αντικείμενο κριτικής από όσους αισθάνονται ότι αυτή η πρόσμιξη ενέχει υποκειμενικές κρίσεις. Αλλά όποιοι και να ήταν οι υπεύθυνοι ενός τέτοιου εγχειρήματος, δεν θα επιτύχαιναν καλύτερο αποτέλεσμα. Η πρόσμιξη γεγονότων και ερμηνειών είναι πάντοτε μια διαδικασία υποκειμενική.

Το '21 και η Αλήθεια

του
ΒΙΚΤΩΡΑ ΡΟΥΔΟΜΕΤΦ
Αν. καθηγητής
κοινωνιολογίας
Πανεπιστημίου
Κύπρου
www.roudometof.com

Αυτό που είναι προβληματικό όμως είναι το επιχείρημα ότι για πρώτη φορά πρόκειται να μας πουν την Αλήθεια. Η αντίληψη ότι η Αλήθεια είναι μια και αντικειμενική και μάλιστα ότι μπορεί να ειπωθεί ex cathedra είναι βαθύτατα αντιεπιστημονική και δε βοηθάει τον θεατή να αποκτήσει ουσιαστική παιδεία. Αντίθετα, όλοι μας έχουμε δει ξένα ντοκιμαντέρ για ποικιλία θεμάτων όπου η παρουσίαση ξεκινάει με τις διαφορετικές προσεγγίσεις των ειδικών. Μετά, παρουσιάζονται οι αποδείξεις που επικαλούνται οι ειδικοί υπέρ ή κατά μιας άποψης.

Έτσι, ο θεατής μορφώνεται ουσιαστικά σε σχέση με τις ερμηνείες και τα επιχειρήματα της επιστημονικής κοινότητας, καθώς με το πώς κρίνονται αυτά στην πράξη. Τις περισσότερες φορές, και αυτό είναι πολύ συνηθισμένο σε όλους τους επιστημονικούς κλάδους, κάποια αρχικά θέματα καταλήγουν να επαναδιατυπωθούν με διαφορετικό, πιο ακριβή, σύγχρονο και σαφή τρόπο. Άλλωστε, δεν υπάρχουν τελικές απαντήσεις στην επιστήμη, παρά μόνον νέα ερωτήματα προς διερεύνηση. Επιπλέον, μέσω της αντιπαράθεσης επιχειρημάτων και της λογικής αξιολόγησης αυτών με βάση τις αποδείξεις που υπάρχουν ο θεατής αναπτύσσει τη δική του ικανότητα κριτικής σκέψης. Με αυτόν τον τρόπο ο θεατής αποκτά συνείδηση της ίδιας της διαδικασίας της επιστήμης και του τρόπου με τον οποίο κάποιος προσεγγίζει και αναλύει επιστημονικά θέματα.

Αλλά στο «1821» η Αλήθεια παρουσιάζεται ως μονοδιάστατη. Για να πάρουμε για παράδειγμα έναν από τους βασικούς άξονες της σειράς, η προσέγγιση του «1821» στο ζήτημα του έθνους είναι η προσέγγιση των «εκσυγχρονιστών», σύμφωνα με την οποία το έθνος είναι γέννημα της νεωτερικότητας και μάλιστα της Γαλλικής επανάστασης. Όσοι έχουν, όμως, έστω και μια επιδερμική σχέση με τη μελέτη του εθνικισμού γνωρίζουν ότι αυτή δεν είναι η μοναδική θεώρηση πάνω στο θέμα. Στο «1821» η προσέγγιση των «εκσυγχρονιστών» εκφράζεται μέσω της ορολογίας που χρησιμοποιείται, η σημασία της οποίας διαφεύγει των μη ειδικών. Η σειρά αναφέρεται στο «εθνικό κράτος» (national state) και όχι στο «έθνος-κράτος» (nation-state). Η διαφορά είναι σημαντική. Το εθνικό κράτος ορίζεται ως το κράτος το οποίο «εθνοποιεί» τον πληθυσμό του, δηλαδή, χρησιμοποιεί τους μηχανισμούς του για να δημιουργήσει μια εθνική ταυτότητα μεταξύ του πληθυσμού. Αυτό υπονοεί ότι η εθνική ταυτότητα είναι δημιούργημα της κρατικής εξουσίας. Αντίθετα, το έθνος-κράτος είναι ένα κράτος το οποίο υπάρχει στη βάση του δικαιώματος ενός έθνους για αυτοδιάθεση. Δεν υπάρχει κάποια κρίση σχετικά με τη νεωτερικότητα ή μη του έθνους.

Εάν στόχος της σειράς ήταν να τεθούν αυτά τα ζητήματα, τότε θα έπρεπε να διερευνηθούν ευθέως, εκθέτοντας τις διαφορετικές επιστημονικές απόψεις και παρουσιάζοντας στον θεατή τα επιχειρήματα. Ότι ο Έλληνας θεατής είναι αρκετά ώριμος για να ανταποκριθεί σε μια τέτοια πρόκληση είναι βέβαιο και άλλωστε φαίνεται και από το ζωηρό ενδιαφέρον που προκλήθηκε από τη σειρά. Το πρόβλημα, όμως, είναι ότι όλα αυτά και πολλά ακόμη πήγαν να γίνουν μέσα από μια και μοναδική σειρά ντοκιμαντέρ και μάλιστα παρουσιάζοντας την Αλήθεια ως απόλυτη και μονοδιάστατη. Δυστυχώς, η άγνοια δεν αντιμετωπίζεται με την αξίωση ότι κάποιος έχουν το μονοπώλιο της Αλήθειας, αλλά με την πρόσβαση και τη δημιουργία κουλτούρας γνώσης, κάτι που προϋποθέτει τον επιστημονικό διάλογο, τη συζήτηση, την αντιπαράθεση με επιχειρήματα και την κρίση των ερμηνειών, στον βαθμό που τα γεγονότα επιτρέπουν κάτι τέτοιο. Αυτό απαιτεί ουσιαστική επιστημονική κατάρτιση και υψηλότερο επίπεδο από αυτό που υφίσταται μεταξύ της ελληνικής ακαδημαϊκής κοινότητας. Αλλά είναι γνωστό ότι όλη η ελληνική κοινωνία νοσεί σοβαρά, όταν το ζητούμενο είναι ο διάλογος, η συζήτηση και η αντιπαράθεση στη βάση επιχειρημάτων. Η σειρά απλώς επιβεβαίωσε ότι εάν κάποιος νομίζει ότι το ελλαδικό ακαδημαϊκό κατεστημένο δε χαρακτηρίζεται από αυτές τις πολύ γνώριμες αδυναμίες της ελληνικής κοινωνίας τότε μάλλον πλανάται.